

Reglen i *stk. 1* indebærer, at ansættelsesmyndigheden efter begæring er forpligtet til at udlevere en fortegnelse over ansøgerne (ansøgerliste), medmindre hemmeligholdelse er påkrævet efter stillingens beskaffenhed eller af hensyn til en ansøgers forhold.

Bestemmelsen gælder med de angivne begrænsninger i forhold til enhver ansættelse eller forfremmelse i det offentliges tjeneste, der sker efter ansøgning. Ansættelsesformen er uden betydning for bestemmelsens anvendelsesområde. En begæring om at blive gjort bekendt med ansøgerlisten kan helt eller delvis afslås, når særlige betænkeligheder ved aktindsigt gør sig gældende. Dette vil efter forslaget for det første kunne være tilfældet af hensyn til *stillingens beskaffenhed*. Der tænkes hermed navnlig på tilfælde, hvor aktindsigt må befrygtes at ville medføre uheldige virkninger for stillingsbesættelsen, f.eks. i forhold til visse stillinger i den statslige administration, hvor det må anses for ønskeligt at tiltrække ansøgere fra det private erhvervsliv, som af diskretionsgrunde muligvis ellers ikke ville ansøge om stillingen. Hemmeligholdelsen udstrækker sig i så fald til samtlige ansøgere. Undtagelsesbestemmelsen kan kun anvendes, når der er en konkret begrundelse herfor. Ansøgerlister til højere stillinger i stat eller kommune kan derfor ikke i almindelighed undtages fra adgangen til offentlighed med hjemmel i denne bestemmelse.

Endvidere kan udeladelse af *en enkelt ansøger* fra ansøgerlisten ske, hvis dette findes begrundet af hensyn til den pågældende ansøgers forhold. Det må i almindelighed forudsættes, at ansøgeren selv har henledt ansættelsesmyndighedens opmærksomhed herpå. Ansøgeren har imidlertid ikke noget krav på, at et diskretionsforbehold imødekomes, idet dette må afgøres af ansættelsesmyndigheden efter et skøn i det enkelte tilfælde. Såfremt forbeholdet ikke kan tages i betragtning, bør myndigheden dog forinden underrette ansøgeren herom, således at der gives ham lejlighed til at overveje, hvorvidt han under disse omstændigheder vil opretholde ansøgningen.

Bestemmelsen i *stk. 2* giver vedkommende minister adgang til ved bekendtgørelse at gøre undtagelse fra den almindelige regel om udfærdigelse af ansøgerlister i forbindelse med besættelsen af visse stillinger, når oplysning om ansøgernes navne i almindelighed må antages at være forbundet med væsentlige betænkeligheder. Hjemmelen forudsættes anvendt i meget begrænset omfang, og hovedsagelig i forhold til stillinger, hvor udlevering af ansøgerlisten normalt må forventes at ville afholde velkvalificerede ansøgere fra at søge stillingen,

eller hvor udleveringen af andre særlige grunde må befrygtes at ville få skadelige virkninger for stillingsbesættelsen.

I forhold til kommunale stillinger tilkommer bemyndigelsen indenrigsministeren.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, der omfatter enhver stilling i det offentliges tjeneste uanset ansættelsesformen, tilsigter at videreføre og udbygge den særlige adgang til aktindsigt, der med hjemmel i § 5, stk. 3, i tjenestemandsløven tilkommer organisationer, hvis medlemmer er naturlige ansøgere til en stilling. Adgangen efter tjenestemandsløven for organisationerne til at blive gjort bekendt med ansøgerlisten er ikke undergivet begrænsninger svarende til dem, der følger af forslagets *stk. 1* og *stk. 2*, men omfatter til gengæld alene tjenestemandstillinger. Da adgangen til at få udleveret ansøgerlister navnlig er begrundet i ønsket om at give organisationerne mulighed for at vurdere stillingsbesættelser med henblik på eventuelt at forhandle med ansættelsesmyndigheden herom i henhold til gældende hovedaftaler, er retten til den udvidede adgang til aktindsigt alene tillagt forhandlingsberettigede organisationer.

Den, der ansøger eller har ansøgt om ansættelse eller forfremmelse i det offentliges tjeneste, kan ligeledes forlange at blive gjort bekendt med en fortegnelse over ansøgerne, jfr. forslag til forvaltningslov § 8, stk. 2. For den, der selv er ansøger, er der tale om en ubetinget ret til at få udleveret en ansøgerliste.

Til § 8

Bestemmelsen indeholder regler om pligt for myndighederne til at gøre notat om oplysninger af væsentlig betydning for sagens afgørelse (notatpligt).

Offentlighedsudvalget foreslår i betænkningen side 166, at notatpligten udvides til at gælde for samtlige sagstyper, der omfattes af loven, dog således at der indføres hjemmel til administrativt at undtage nærmere angivne grupper af sager om faktisk forvaltningsvirksomhed. Udvalget anfører som begrundelse herfor, at der inden for det meget brede og uensartede område, der dækkes af betegnelsen »faktisk forvaltningsvirksomhed«, meget vel kan tænkes sagstyper, hvor en notatpligt kan forekomme velbegrundet, således at en afgrænsning af pligten til de egentlige afgørelsessager vil kunne vise sig at være for restriktiv.

Udvalgets forslag ville indebære, at det var nødvendigt i en række bekendtgørelser at foretage en udtømmende opregning af de former for faktisk